

‘Volharding helpt me om te groeien in het christelijk geloof en mislukkingen maken me nederig voor God’

Een autobiografie van Rt. Rev. James Lule Kenyi (PhD)

Ik vertel hier iets meer over mijn familie, mijn scholing, mijn kerkelijke bediening en mijn dromen in het leven.

Mijn geboorte

Ik ben geboren op 6 juni 1979 in Logu Boma in Zuid-Soedan, vijf dagen na aankomst van mijn ouders vanuit Oeganda. Mijn ouders waren in ‘ballingschap’ in Oeganda, toen ze daar trouwden in Dika (Kigumba-district). Dit was het gevolg van de burgeroorlog in Oeganda onder het regime van president Kironde Lule in 1979. Mijn ouders besloten toen terug te keren naar Zuid-Sudan en vijf dagen na aankomst, beviel mijn moeder van mij. Ze gaven me ook de naam ‘Lule’ (*spreek uit als: loelé*), in navolging van het regime van president Lule in Oeganda.



Mijn familie

Als zoon van de Kuku's (*etnische groep in Zuid-Soedan*) had ik mijn eigen familienaam: ‘Woja Lomeling’. Omdat van jongs af aan de naam ‘Lule’ algemeen werd gebruikt, en ik mezelf ook met die naam op school had ingeschreven, is het mijn familienaam geworden. We waren een gezin van zeven kinderen. Één broer overleed toen hij anderhalf jaar oud was, dus we zijn nog met z'n zessen: drie broers en drie zussen. Ik ben de eerstgeborene van het gezin. Mijn vader heet *Scopas Kenyi Tomurye*. Hij komt uit Logu, uit het dorp Buliton Mitika. Mijn moeder heet *Emelida Meling Kenyi*, ze komt uit Kasurak Loreng.

Mijn ouders zijn ‘nominale christenen’ die af en toe naar de kerk gaan met Kerst of bij speciale gebeurtenissen. Ik ben van jongs af aan gelovig opgevoed door mijn oma *Yunisi Poni Tomurye*. Ze was een liefhebbende en zorgzame oma. Ze heeft me ook naar school laten gaan.

Huiselijk geweld

Ik had geen gelukkig leven thuis, als gevolg van alcoholisme in ons gezin en mijn ouders waren ook gewelddadig, wat leidde tot voortdurend huiselijk geweld. Daarom groeide ik op in een arm en instabiel gezin. Mijn ouders bleven ook niet bij elkaar. Door die moeilijke situatie heb ik me voorgenomen om vreedzaam te zijn als ik getrouwd was. We danken God dat ik nu een stabiel en vredig huwelijksleven mag hebben.

Ik ben blij dat sinds mijn huwelijk met mijn vrouw *Lekea Mary* in 2007 (we zijn dus 16 jaar getrouwd) er geen enkele dag was dat we conflicten hadden. Ons huis wordt altijd gekenmerkt door liefde, vrede, vergeving en hard werken. Ik wil een voorbeeldig leven leiden in mijn gezin en in mijn gemeenschap, als een voorbeeld van een veranderd leven in Christus.

Vluchtelingenkind

Als vluchtelingenkind ging ik naar de basisschool in Nyumazi in het Adjumani district en naar de middelbare school in Oligo in Oeganda. Oligo was een van de armste middelbare scholen in het Adjumani district. Ik ging daar naar toe, omdat het schoolgeld dan tenminste betaalbaar was voor een kind met een arme achtergrond. Op de middelbare school zette ik me in voor de *Scripture Union* (bijbelstudieprogramma's) en mijn leeftijdsgenoten begonnen me op de middelbare school al 'dominee' te noemen. Ik las graag christelijke literatuur, zowel op school als daarbuiten.

Na de middelbare school deed ik toelatingsexamen voor *Uganda Christian University* en werd ik toegelaten voor de opleiding Theologie (2000-2004). Vanwege mijn interesse om het Woord van God te bestuderen, schreef ik me later in voor mijn Bachelor Theologie. Ik kreeg een beurs van Open Doors in Zuid-Afrika en werd toegelaten tot het *South African Theological Seminary*, waar ik mijn Bachelor Theologie (2010-2014) online deed.

In 2014-2015 ging ik naar de *Ndejje University* voor een Post Graduate Diploma in Onderwijs en later ging ik verder voor een master-programma in onderwijskundige Planning & Management (2015-2017). Daarbij werd ik gesponsord door de christelijke organisatie *Hilfe für Brüder International* in Duitsland. In 2018 kreeg ik een studiebeurs van de *St Augustine Foundation* in Groot-Brittannië om promotieonderzoek te doen op het gebied van 'Leiderschap en Organisatieverandering' aan de Ndejje University. Ik heb dat programma vorig jaar met succes afgerond en wacht nu op mijn afstuderen dat gepland staat voor 13 oktober 2023.

Roeping tot het ambt

Mijn roeping tot het ambt begon al toen ik 7 jaar oud was. Ik bewonderde een predikant, ds. Eliya Busu, die toen de eerste predikant was van de Logu kerk in mijn dorp. Ik bracht dagelijks melk naar zijn huis en ik vertelde hem met een kleur op mijn wangen dat ik me in de toekomst net zo zou willen kleden als hij. Sinds die periode in mijn kindertijd volgde en bemoedigde hij me in de visie die ik had om mij dienstbaar te mogen maken voor de Heere God. Ik gaf mijn leven aan Christus toen ik 12 jaar oud was. Vanwege mijn toewijding aan Christus werd ik in 2005 tot diaken (beginnend predikant) gewijd en het jaar daarop werd ik tot predikant ingezegend door wijlen Manasseh Binyi Dawaddi, de eerste Bishop van Kajo-Keji.

Ik dank God voor de steun die ik de afgelopen jaren voor mijn studie heb gekregen. Ik denk dat God mij voorbereidde op deze hoge roeping. Ik heb de kerk in verschillende hoedanigheden gediend, als

leraar, predikant, academicus en als directeur van het Kajo-Keji Christian College in de afgelopen zeven jaar.

Invloed van anderen

Goede christelijke vrienden, leiders en leraren hebben mij gevormd in christelijke leiderschapsvaardigheden. Enkele van hen waren wijlen Canon(*) Eliya Busi en wijlen Canon Nathan Duku, die mij op verschillende manieren hebben begeleid, van mijn kindertijd tot mijn huwelijk, pastoraal en academisch. Ik werd ook begeleid door Bishop Anthony Poggo. Hij vertrouwde me veel werk toe en benoemde me om leiding te geven als directeur van Kajo-Keji Christian College. Ik werd ook begeleid door wijlen Bishop Emmanuel Murye Modi, omdat we een goede werkrelatie.

Prachtige les

Op mijn christelijke reis heb ik veel uitdagingen meegemaakt, die mijn capaciteiten en persoonlijkheid op de proef stelden. Alle de uitdagingen en problemen die ik heb meegemaakt leveren een prachtige les op. Ik heb in deze huidige roeping ook geleerd dat goede dagen me geluk gaven, en slechte dagen levenservaringen, die beide essentieel zijn voor ons gewone christelijke leven.

Ik herinner me nog als de dag van gisteren de zegen die ik meekreeg van mijn grootmoeder die op 6 mei 2023 ziek werd, en een dag later overleed. Ze vertelde me dat God me zal zegenen om voor méér mensen te zorgen, zowel lichamelijk als geestelijk. Tijdens mijn benoeming en inwijding als bisschop heb ik aan deze woorden gedacht.



De volharding in het christelijk geloof heeft me geholpen om te groeien en de mislukkingen maken me nederig voor God.



Rt. Rev. James Lule Kenyi

Bishop of Kajo-Keji

() 'Canon' is een eretitel voor een anglicaans predikant*